রাজস্থান এবং অন্য জনে

বনাম

শ্রীমতী অমর্জিত কৌর এবং অন্যমানে

ডিসেম্বর 12, 2002

[সয়দ শাহ মহম্মদ কাদরী এবং অরিজিত পশায়ত ন্যায়াধীশদ্বয়]

রাজস্থান (কৃষি জমি উপরে সর্বাধিক সীমা লাগু) অধিনিয়ম 1973;

ধারা 2 (q) এবং 15 (2) — রাজস্থান ভডাটিআ অধিনিয়ম, 1955 অনুযায়ী নির্ধারিত উত্তরদাতা-ভূমি ধারকঙ্ক জমি এবং সেমানে বলকা জমি দখলরে নথিলে - পরে, 1973 অধিনিয়ম বলবত্তর হেবা পরে, বলকা জমি দখলরে থিবা ভূমি ধারক - উপসচিব, 1973 অধিনিয়মর ধারা 15 (2) অনুযায়ী, 1955 অধিনিয়ম অনুযায়ী পারিত আদেশ পুনঃ আরম্ভ করিবা এবং অতিরিক্ত জিল্লাপালঙ্কু সর্বাধিক সীমা ক্ষেত্র নির্ণয় করিবাকু নির্দ্দেশ দেবা - 1973 অধিনিয়মর ব্যবস্থার প্রভাব হেউছি যে যেউঁঠারে উক্ত অধিনিয়ম অনুযায়ী নির্ধারিত সীমা ক্ষেত্র 1955 অধিনিয়ম অনুযায়ী নির্ধারিত সীমা ক্ষেত্রকু অতিক্রম করে, তাহা কম্ ক্ষেত্র হেব যাহা জনে ব্যক্তি পাইঁ প্রযুজ্য হেব - 1973 অধিনিয়ম, 1955 অধিনিয়ম কিম্বা 1973 অধিনিয়ম অনুযায়ী নির্ধারিত সীমা ক্ষেত্রর পরিসীমা নির্বিশেষরে রাজ্যকু এক সুবিধাজনক স্থিতিরে রখিথাএ- যদিও 1955 অধিনিয়ম অনুযায়ী নির্ধারিত ক্ষেত্র 1973 অধিনিয়ম অনুযায়ী নির্ধারিত ক্ষেত্রঠারু অধিক, তেবে কেবল রাজ্য হিঁ সুবিধা পাইব - তেণু, পুরুণা কার্য্যানুষ্ঠানকু পুনঃ আরম্ভ দ্বারা কৌণসি উপযোগী উদ্দেশ্য পূরণ হেব নাহিঁ- জমি মালিকঙ্ক আবেদন খারজ হেলা।

রাজস্থান রাজ্য বনাম পৃথ্বী সিংহ, **(1986)** **আর. এল. আর. 32;** সুমিত্র *কৌর বনাম প্রাধিকৃত অধিকারী (এস্. ডি. ও.) এবং*অন্যান্য, **(1977) 27 আই. এল্. আর্.** *995 এবং বংশীধর বনাম রাজস্থান* রাজ্য, **[1989] 2 এস্. সি. সি. 557রে উল্লেখ করাযাইছি।**

দেওয়ানী অপিলীয় অধিকারিতা :দেওয়ানী আবেদন সংখ্যা 1520-22/1994।

ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 9.3.1987 ତାରିଖରେ ଡି.ବି. ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1029/1986, 1054/1986 and 1056/1986 ସହିତ ଅବମାନନା ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 220/1993ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଶ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ଗୋସ୍ୱାମୀ।

ଅବମାନନାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କେ. ଆର୍. ଶଶିପ୍ରଭୁ (ଏନ୍/ପି)।

ଉତ୍ତରଦାତା ପାଇଁ କେ. ଆର. ଗୁପ୍ତା, ଆର. ସି. ଗୁବ୍ରେଲେ ଏବଂ ଦୀନେଶ ଶର୍ମା।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

C.A.ସଂଖ୍ୟା 1520-22/1994 :

ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ମାର୍ଚ୍ଚ 9,1987 ରେ ଜୟପୁରସ୍ଥିତ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠର ଦେୱାନୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1029, 1054 ଏବଂ 1956/1986ରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ।

ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଯେତିକି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ, ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏଠାରେ ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରିବ।

ରାଜସ୍ଥାନ ଭଡାଟିଆ ଅଧିନିୟମ, 1955 (ସଂକ୍ଷେପରେ, '1955 ଅଧିନିୟମ') ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଜମିଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । 1971 ମସିହା ଜାନୁଆରୀ 14 ତାରିଖରେ ବରାନର ଉପପ୍ରଭାଗ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଭାଗିଦାରୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ଜଣାପଡିଥିଲା ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ବଳକା ଜମି ନାହିଁ। ତଥାପି, ରାଜସ୍ଥାନ (କୃଷି ଜମି ଉପରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ଲାଗୁ) ଅଧିନିୟମ, 1973 (ସଂକ୍ଷେପରେ, '1973 ଅଧିନିୟମ') ଜାନୁଆରୀ 1,1973ରେ ଲାଗୁ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକୃତ ଜମି 1973 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବାର ତଦନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 28 ଫେବୃଆରୀ, 1976 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ବଳକା ଜମି ଅଛି । ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ କୋଟାର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ - ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲୀୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରସଙ୍ଗଟିକୁ କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । ଅଧିକ ତଦନ୍ତ ପରେ, କ୍ଷମତାପ୍ରାପ୍ତ

ଅଧିକାରୀ ସମାନ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯାହା 1976 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 28 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ପୁଣି ଥରେ କୋଟାର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ନିକଟରେ ପୁନର୍ବାର ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ଏପ୍ରିଲ 4,1985ରେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା 1973 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ବିଚାର ପାଇଁ ମାମଲାଟିକୁ ପ୍ରାଧିକୃତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । 1973 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15ର ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତା ବ୍ୟବହାର କରି, ସହକାରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମାମଲାଟି ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ, ରାଜସ୍ଥାନ ସରକାରଙ୍କ ଉପ-ସଚିବ 14 ଜାନୁଆରୀ, 1971ରେ 1955 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ବାରନର ଉପପ୍ରଭାଗ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶକୁ ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ କୋଟାର ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗର ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତଦାନୁଯାୟୀ, ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ନଭେମ୍ବର 5, 1979 ର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା । ସେହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡରେ ଆବେଦନ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ସମୀକ୍ଷା ଆବେଦନ ମଧ୍ୟ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ତିନୋଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆପତ୍ତି କରିବା ଅଧୀନରେ ଥିବା ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା, ଉପସଚିବ, ଅତିରିକ୍ତ କଲେକ୍ଟର ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ବୋର୍ଡଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦେଇଥିଲେ କାରଣ ଏହା 1973 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 15 (2) ଏବଂ ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ପୁନଃ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମ୍ପର୍କିତ ଏବଂ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ପୁନଃପ୍ରେରଣ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶାହବାଦର ସହାୟକ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଜାରି ରହିବ ଏବଂ ସେ ଆଦେଶରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଅନୁଯାୟୀ ଅନ୍ତିମ ସୀମାକ୍ଷେତ୍ର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହେବେ । ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା କ୍ଷୁବ୍ଧ ହୋଇ, ରାଜ୍ୟ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ କରିଛି ।

ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ 1973 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 ଯାହା ଏଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ ବିଭିନ୍ନ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ, ଏହାର ଖଣ୍ଡ (q) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ରାଜସ୍ଥାନ ଭଡାଟିଆ ଅଧିନିୟମ, 1955 ଏବଂ ରାଜସ୍ଥାନ ଭୂ-ରାଜସ୍ୱ ଅଧିନିୟମ, 1956ରେ ପରିଭାଷିତ ଶବ୍ଦବିନ୍ୟାସ ଏବଂ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ, ଯେଉଁଠାରେ 1973 ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବହୃତ

ହେବ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅର୍ଥ ସହିତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ଧାରା 4 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଯଦି ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପରିବାର ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ର ଧାରା 40 ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯାଇଥିବା ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପରିବାର ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ତେବେ ସେହି ମାମଲାରେ ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତି କିମ୍ବା ପରିବାର ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ର ସମାନ ହେବ ଯାହା ଉକ୍ତ ରଦ୍ଦ ହୋଇଥିବା ଆଇନର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଥିର କରାଯାଇଥିଲା । 1973 ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରଭାବ ହେଉଛି ଯେ ଯେଉଁଠାରେ 1973 ଅଧିନିୟମର ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ର 1955 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ର କମ୍ ହେବ । 1973 ଅଧିନିୟମ, 1955 ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା 1973 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ରର ପରିସର ନିର୍ବିଶେଷରେ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକ ସୁବିଧାଜନକ ସ୍ଥିତିରେ ରଖିଛି । ଯଦିଓ 1955 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷେତ୍ର 1973 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷେତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ, କେବଳ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ଏହାର ସୁବିଧା ପାଇବ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ସରକାରୀ ଓକିଲ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ପୃଥ୍ୱୀ ସିଂହ, (1986) ଆର.ଏଲ.ଆର. 32 ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର *କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ* ଦାଖଲକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ :

> "ତଥାପି, ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରାଯାଇଛି ଯେ ଶାହବାଦର ସହକାରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାରି ରହିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ସହକାରୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଉପରୋକ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପୃଥ୍ୱୀ ସିଂହଙ୍କ ମାମଲାରେ ଉପରୋକ୍ତ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ମୁକ୍ତ ରହିବେ ।"

ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ପୁରୁଣା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ପୁନର୍ବାର ପୁନରାରମ୍ଭ କରିବା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଉପଯୋଗୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ ହେବ ନାହିଁ, ବିଶେଷକରି, ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ 1973 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର କୌଣସି ଫଳାଫଳ ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଏହା ଅଧିକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସୁବିଧାରେ ଏହା ଆସିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ସୁମିତ୍ରା କୌର ବନାମ ପ୍ରାଧିକୃତ ଅଧିକାରୀ (ଏସ୍. ଡି. ଓ.) ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାମଲା, (1977) *27 I.L.R. 995 ରେ ରାଜସ୍ଥାନ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ* ଏବଂ ବଂଶୀଧର ବନାମ ରାଜସ୍ଥାନ ରାଜ୍ୟ, [1989] 2 SCC 557 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ରାୟ *ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ* ଯୁକ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲା ଯେ 1955 ଅଧିନିୟମ ଏବଂ 1973 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ସମାନ୍ତରାଳ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏକକାଳୀନ ଚାଲୁ ରହିପାରିବ । ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରସ୍ତାବ ପାଇଁ ଆମେ ଉକ୍ତ ରାୟରୁ କୌଣସି ସମର୍ଥନ ପାଉନାହୁଁ ।

ମାମଲାର ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ, ଆମେ ଆବେଦନରେ କୌଣସି ଯୋଗ୍ୟତା ପାଉନାହୁଁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି ।

ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ବିଷୟରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉ ନାହୁଁ ।

ଅବମାନନା ଆବେଦନ (c) ସଂଖ୍ୟା 220/1993:

ଅବମାନନା ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଆର୍. ପି. ଆବେଦନ/ଅର୍ଜିକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।